

LITKUPNIK (5) *sb m*

sg N litkupnik (1). *pl D* litkupnik(o)m (3). *I* litkupniki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

Pośrednik handlowy lub świadek umowy o kupno – sprzedaż; conciliator, proxeneta Mącz, Cn; licitator, mediator Mącz; intercessor, pararius, testis Cn (5) : Proxeneta, Latine, Licitator, Mediator, vel Conciliator, Skupień/ Targownik/ Litkupnik/ Ten który między stronami handluje/ aby sie o kupię zgodzili. Mącz 328b; a która bi strona stronyę tego nyętrzymala tego kupu ta przepada Ie⁸⁰ M. pánu woyewodze pomorlkemu 20 slotych czerwonych a na ratus Kołczyński 10 m. a nam lytkupnykom walzyę pywa Kołczyńkę Zapkościer 1586/68, 1584/51, 1587/71v.

Szereg:»mohorycznik albo litkupnik« (1): Iako byvalo rankoyemfthwo przeth mohorycznyky, albo przed lythkupnyky, Tho nyema bicz LibLeg 6/117.

Synonimy: mohorycznik, skupień, targownik.

MM